

Introit: *Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. (Jan 1, 10-12)*

Píseň

Modlitba

Čtení: Daniel 5, 1-17

Píseň

Text kázání: Daniel 5, 18-30

Konec všech věcí je blízko! Tuhle pravdu si, bratři a sestry, zastupující babylonský král Belšasar nechtěl v žádném případě připustit. V té době, kdy pořádá ve svém paláci **velkolepou hostinu pro tisíce hodnostářů**, je už víceméně jasné, že babylonská říše bude poražena. Perský král Kýros si postupně podmaňuje celou Babylonii, mnohde ho dokonce vítají jako ochránce a vysvoboditele a nakonec i nedobytné město Babylon se svými mohutnými hradbami, mu otevře své brány a pokloní se mu. Naproti tomu ale král Belšasar si zřejmě vůbec nechce připustit, že by tak mocná a nepřemožitelná říše měla zaniknout. A tak i když už jsou dobyvatelé téměř za dveřmi paláce, tak se pořádá úchvatná hostina, víno teče proudem, hudba hraje, tančí se. Jakoby se nic nedělo. Dokonalá iluze, že vše je v naprostém pořádku.

Trochu mi to, bratři a sestry, připomíná dnešní dobu. Babylon je obrazem dnešního světa. Světa sebejistého, mocného, pyšného, zkaženého a nezničitelného. Jak ale poznáváme za poslední rok, stačí tak malý nenápadný vir a může být po všem. **Konec všech věcí je blízko!** Hlásá cca 600 let po zkáze Babylona apoštol Petr. A nemyslí tím tehdejší Babylon, nýbrž dnešní svět. A dodává: **Žijte proto rozumně a střizlivě, abyste byli pohotovi k modlitbám.** Žít rozumně a střizlivě znamená nalít si čistého vína. Podívat se pravdě do očí. A tak stále ještě v tomto postním čase hledej Boží tvář, uč se být vnímavý na to, co do tvého života chce říct svatý Bůh. Přemýšlej nad tím, co by Boží ruka napsala tobě na zeď tvého pokoje? Bůh k nám, bratři a sestry, mluví mnohými způsoby, skrze své Slovo, skrze různé situace, jen je potřeba Ho prosit, aby nám otevřel srdce, oči i uši. A tak přemýšlej nad tím, co pro tebe v dnešní postní době může znamenat **sečteno, zváženo, rozděleno**. Co bys měl ve svém životě sečíst a vyhodnotit, co bys měl zvážít a od čeho by ses měl oddělit?

Na té palácové hostině v Babylonu s postupem času zřejmě stále více lidem, i samotnému králi docházelo, že pobavit se a opít není řešení. Nepřítel neboli nebezpečí je za dveřmi, důvěra ve vládu krále dostává trhliny, začíná jim téct do bot. A tak Belšasar zkusí ještě jednu možnost. **Dá přinést zlaté a stříbrné nádoby, které odnesl Nebúkadnesar, jeho otec, z jeruzalémského chrámu, aby z nich pili král i jeho hodnostáři, jeho ženy i ženiny.** Proč to udělal? Mělo to lidu připomenout sílu a moc Babylonu. Vždyť babylonská vojska přece zničila i chrám Boha nejvyššího. Tím druhým důvodem bylo naklonit si vlastní babylonské božstvo. A tak král pozvedající číše a taky všichni ostatní na hostině **pijí víno a chválí bohy zlaté a stříbrné, bronzové, železné, dřevěné a kamenné.** Všichni pozvedají Hospodinovy číše směrem k babylonským modlám s vírou, že jejich božstvo přeci jen tu zlou situaci ještě zvrátí.

Jenže stalo se něco jiného, než očekávali. **V tu hodinu se ukázaly prsty lidské ruky a něco psaly na omítku zdi královského paláce naproti svícnu. Král viděl zápěstí ruky, která psala.** Možná si to můžeme představit podobnou scénou z filmového muzikálu „Ať žijí duchové.“ Jenže zde to není něco vymyšleného a ani to nepíše tajemný rytíř. Je to ruka Hospodinova písící tajemný nápis. Není to ale Boží odpověď na královo volání. Koneckonců Hospodina nevolal. Naopak se nad Něho povyšoval, a proto přišel trest. **Kdo se povyšuje, ten bude ponížěn. Tu se barva králova obličeje změnila a myšlenky ho naplnily hrůzou, poklesl v kyčlích a kolena mu tloukla o sebe.** Než tedy na krále Belšasara dopadla ruka perského krále Kýra, dopadla na něj nejprve ruka Hospodinova. Belšasar a následně ani jeho **věšci, planetáři a zaklínači** však nejsou schopni dobře přečíst a rozluštit tajemný nápis. Jenže porozumět slovu Hospodinovu bez víry v pravého Boha a bez modlitby moc dobře nelze. Vždyť to známe všichni. Je snazší říci, tomuhle slovu z Bible já nerozumím a jít od toho. Místo toho, aby člověk šel do hloubky a začal se s vírou Boha ptát, **co mi tím, Pane, chceš říct? Dej mi porozumět, otevři mi oči!** O mnohý užitek, Boží požehnání a duchovní růst se okrádáme, zůstáváme-li jen na povrchu. A přitom bychom mohli posloužit mnohým bezradným okolo sebe. Vždyť přece i v nás je stejně jako v Danielovi **duch svatých bohů.** Ano tak to řekla králova žena králi. Daniel ti vyloží to slovo. Daniel je Bohem obdarovaný, ale je potřeba si uvědomit, že si Daniela Bůh používá právě proto, že se Daniel pravidelně modlí. Že jde do hloubky. Buduje a prohlubuje svůj vztah s Bohem. Je vnímavý na Boží vedení. A nejen to. Zůstává přímý a ryzí. A bez nějakých okolků se nebojí říkat lidem pravdu. Ani králi. Drží se hesla, lépe hlásat pravdu a třeba za ní i trpět, než druhé klamat či hlásat milosrdnou lež.

A tak než králi vyloží výklad, sdělí mu nejprve, proč Hospodinovo zápěstí bylo posláno: **Stejně jako tvůj otec, i ty ses povýšil nad Pána nebes. Přinesli před tebe nádoby z jeho domu a pil jsi z nich víno ty i tvoji hodnostáři, tvé ženy i ženiny, a chválil jsi bohy stříbrné a zlaté, bronzové, železné, dřevěné a kamenné, kteří nic nevidí, neslyší ani nevědí. Boha, v jehož rukou je tvůj dech a všechny tvé cesty, jsi však nevelebil. Proto bylo od něho posláno zápěstí ruky a napsáno toto písmo. Toto pak je písmo, které bylo napsáno: ‚Mené, mené, tekeli ú-parsin‘. Toto je výklad těch slov: Mené – Bůh sečetl tvé kralování a ukončil je.**

Tekel – byl jsi zvážen na vahách a shledán lehký. Peres – tvé království bylo rozlomeno a dáno Médům a Peršanům.“ Nad těmito třemi body Božího rozsudku se nyní tedy zamyslíme. **Sečteno, zváжено, rozděleno.**

Bůh sečetl tvé kralování a ukončil je. Takto ten výrok slyší král Belšasar. Ovšem to slovo **sečteno** se bude týkat jednou každého z nás. Bůh sečte dny tvého a mého pozemského života a ukončí jej. A tak v postním čase se zamysli nad tím, čím jsou tvé dny naplněny. Kolik jich bylo ke slávě Boží a na kolik z nich bys nejraději zapomněl? A kdybys byl souzen podle Božího zákona lidmi, kteří by znali pravdu tvého srdce, jak bys dopadl? Byl bys ukamenován? A když bys ty sám měl druhé soudit, koho bys pustil do nebe a koho bys poslal do pekel? A koho bys už dnes nejraději zatratil? Je to ale Boží cesta? Postní čas je i časem, abychom druhým odpustili a smířili se s nimi. Nicméně díky Bohu, že člověk nemá poslední slovo a že nás bude soudit Bůh sám. A proto je důležité, abychom se již nyní **pokořili pod mocnou ruku Boží**, abychom ty i já před ním doznávali své nepravosti, abychom před ním složili své životy. Abychom přicházejícímu Kristu otevřeli své srdce, přijímali Ho za svého Zachránce a Spasitele. A abychom Mu také sloužili, jako novému králi v našich životech. Bratři a sestry, na mnohých starozákonních biblických příbězích se mi líbí, že ukazují na Krista. I zde to máme. **Král Kýros přijíždí jako zachránce** v rozpadající se babylonské říši. Jako ochránce těch, které dosavadní král pronásleduje. A tak na mnoha místech, kde mu města otevrou své brány a pokoří se před ním, on nechá naživu. A možná by měl stejnou šanci k přežití i král Belšasar, kdyby se pokořil. Ten Boží vzkaz **Mene mene tekel** sice vypadá jako konečný verdikt, ale podle jiných biblických kajících se postav, kdyby se zde král pokořil a prosil o smilování Boha, mohlo být třeba vše jinak. I my si, bratři a sestry, zasloužíme smrt. Tak zní Boží verdikt i nad námi, protože **mzdou hříchu není nic jiného, než smrt**. Jsme odsouzeni k zániku společně s Babylonem. **Naše hříchy jsou sečteny**. Ovšem ten, který prosí Boha o smilování, ten, který se pokoří před Kristem, ten se bát nemusí. Díky Kristu bude žít. Bůh totiž naše hříchy už dávno sečetl a připočetl je k rozsudku nad Božím Synem. Za naše nepravosti už byl potrestán Kristus, a tak ten, kdo tomu věří a ten, kdo své hříchy vyznává a opouští, ten na soud již nepřijde. Přicházející král Kristus (Kýros) ho nechá žít věčně. **Mzdou hříchu je sice smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.**

To druhé slovo **tekel**, je pro krále Belšasara vyloženo takto: **Byl jsi zvážen na vahách a shledán lehký**. Naše tělesná váha, to některé z nás asi trápí. Kdyby nám naše váha říkala, jsi lehký, nebo lehká, tak bychom asi měli radost. Nikoliv však na Boží váze. Boží váhy stejně jako mnoho jiných věcí, principů a cest, jsou zcela odlišné od našeho přemýšlení. Ta Boží váha totiž neváží naši tělesnou váhu. A netýká se to ani toho, jestli je naše duše obtěžkána hříchy natolik, aby tou tíhou odešla do pekla místo nahoru. Ta lehkost je zde lehkovážnost. **Byl jsi zvážen lehkým, lehkovážným, lehkomyšlným, pošetilým**. Na svou lehkovážnost Belšasar doplatil, nechal tu situaci vážně. Je to tedy i výzva pro tebe a pro mne, abychom nebrali na lehkou váhu to, co se děje kolem nás. Abys nebral na lehkou váhu vážnost situace. Abys nebral na lehkou váhu Boží slovo a jeho výzvy. Abys nebral na lehkou váhu výzvy k pokání, k posvěcení a k následování Kristova příkladu. Písmo říká: **Konec všech věcí je blízko! Žijte proto rozumně a strážlivě, abyste byli pohotovi k modlitbám**. Mnoho lehkomyšlných přišlo o možnost činit pokání, mnoho lehkomyšlných bralo na lehkou váhu spasení v Ježíši Kristu a Krista odmítli. Dnes už nejsou mezi živými. Necht' je nám to poučením postavit se k životu, k dané situaci a k Božím naléhavým výzvám vážně a zodpovědně. Nehazarduj se svým životem i s věčností.

To poslední slovo píšící ruky **Peres** znamenalo pro Belšasara konečný verdikt. **Tvé království bylo rozlomeno a dáno Médům a Peršanům**. Všimněme si, že v tom slově není nic o tom, že by měl král zemřít. Kdyby to slovo král vzal vážně a pokořil se před Kýrem, třeba by i nadále žil. On to však neudělal a **ještě té noci byl zabit**. Co ale pro nás, bratři a sestry, znamená to slovo **rozděleno**? Jistě známe např. podobenství o ovcích a kozlech, které mluví o posledním soudu. **Ovce postaví Pán po pravici a kozly po levici**. Ovce to jsou ti, kteří mají ovčí charakter, následují Pána, mají na mysli potřebné, slouží druhým jako Kristu. Kozli zůstávají vzpurní, dělají si podle svého, okolí jim je lhostejné, jejich život nemluví o pokorné a vydané víře v Krista. Až Pán tedy bude jednou rozdělovat, ať stojíme na správné straně. Udělejme pro to všechny potřebné kroky ještě dnes. Zítra by mohlo být pozdě. Nyní můžeš ještě ovlivnit, kde Tě jednou postaví Pán. Při rozdělování už to bude v jeho rukách, tak lépe pokoru již dnes, ať nemáme kozlí rohy.

Bratři a sestry, král Kýros stál před branami Babylonu a ti, kteří mu otevřeli, našli milost. Za týden si budeme připomínat slavný vjezd Pána Ježíše do Jeruzaléma na oslátku. Celý svět je stále sevřený pandemií, přijíždí ale král králů. Jsi na něho připraven? A už víš, co potřebuješ ve svém životě přehodnotit, co potřebuješ zvážit a co potřebuješ rozseknout, rozdělit a od čeho se oddělit? **Kdo se pokoří, ten bude žít**, praví Pán. Amen.

Modlitba píseň

Slovo posláni: 1. Petrův 4, 1-10

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, a vede tě do života věčného. Amen píseň